

РЕШЕНИЕ

№ 30260

гр. София, 29.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 08.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Иванка Александрова, като разгледа дело номер **5805** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на В. А. К. против отказ, обективиран в писмо изх. № OUT-2026-01271/31.03.2026г. на администратора и обработващия лични данни "Еос матрикс" ЕАД. Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователността на жалбата.
След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Жалбата допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, е основателна.
С молба вх. № IN-2026-05984/17.03.2026 г. на "Еос Матрикс" ЕАД (л.26-27 от делото) жалбоподателят поискал от администратора на лични данни изтриването на всички негови лични данни, които дружеството обработва, както и от Централния кредитен регистър /ЦКР/ и да преустанови подаването на информация за задължнялост. В молбата подателят ѝ изрично заявил, че доброволно няма да извърши плащане по договор за издаване и обслужване на кредитни карти с револвиращ кредит, който е погасен по давност. Задължението по този договор, сключен на 31.07.2007г., видно от предходно писмо от дружеството до жалбоподателя, било прехвърлено на „Еос Матрикс“ ЕАД от предходния кредитор посредством цесия (л.53-58) на 21.10.2020г. С оспореното писмо (л.30-31) администраторът на данни отказал да приеме задълженията за погасени по давност, като изразил становище, че задължението все още съществува по отношение на жалбоподателя. В писмото се посочва, че въпросът за погасяване на задължението по давност е от компетенцията на съответния граждански съд. „Еос Матрикс“ ЕАД в качеството на

финансова институция по смисъла на чл. 3 от Закона за кредитните институции, на основание чл. 10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър, предоставя на ЦКР информация за кредитната задължнялост на всички свои клиенти до окончателното погасяване на задълженията. Дружеството подава до ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на своите клиенти, по които дружеството е кредитор. С оглед на това информация за гореописаното задължение се предоставя ежемесечно на ЦКР, в съответствие с нормативно определените задължения на „ЕОС Матрикс“ ЕАД като кредитор. Съгласно чл. 20 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за ЦКР, информацията за кредитите, които институциите подават, се съхранява в ЦКР за срок от 5 години, считано от отчетния период, за който се отнася. На основание чл. 12, ал. 4 от Общия регламент за защита на данните администраторът на лични данни информира жалбоподателя, че предвид задълженията, цедирани на дружеството, обработваните лични данни са необходими за целите, за които са събрани, а именно управление и събиране на придобити вземания. Тези дейности включват както осъществяване на комуникация с жалбоподателя във връзка със задълженията, така и изпълнение на законовото изискване за подаване на информация към ЦКР. В оспореното писмо е изразено и становище, че обработката се извършва въз основа на различни от съгласието правни основания, включително легитимен интерес, изпълнение на договорни задължения и законови изисквания за подаване на информация, както е посочено по-горе. В този смисъл, искането на жалбоподателя за преустановяване на подаването на информация към ЦКР не може да бъде уважено, както и искането му за изтриване на личните му данни, доколкото същите са необходими за горепосочените цели и основанията за обработка на личните данни не е отпаднало.

Писмото е подписано от юрисконсулт М. М.. С представената длъжностна характеристика (л.65-71) тя е овластена да изготвя отговори на заявления, жалби и сигнали, подадени от субектите на лични данни. В допълнение, в уведомително писмо, подписано от изпълнителния директор на дружеството – администратор на лични данни, е обективизирано изявление, че посоченото лице е длъжностно лице по защита на данните и писмото следва да послужи като доказателство за възложени функции и разпределение на отговорности във връзка с изпълнение на задълженията на администратора по Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД).

"Еос Матрикс" ЕАД е търговско дружество, което има качеството на администратор на лични данни, за който са налице задължения съгласно ОРЗД. Член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз /Хартата/ и член 16, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвиждат, че всеки има право на защита на личните му данни. Принципите и правилата относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни следва, независимо от тяхното гражданство или местопребиваване, да са съобразени с техните основни права и свободи, и по-конкретно - с правото на защита на личните им данни. Според чл. 79, параграф 1 от ОРЗД, без да се засягат които и да било налични административни или несъдебни средства за защита, включително правото на подаване на жалба до надзорен орган съгласно член 77, всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато счита, че правата му по настоящия регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с регламента – така, в мотивите на определение № 10688/07.11.2023 г. по адм. дело № 9926/2023 г. на ВАС, Пето отделение.

Съгласно чл. 4, § 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, администратор означава физическо или

юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. Оспореният отказ е постановен в предписаната от закона писмена форма. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но той не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Дружеството обработва личните данни на жалбоподателя, като е подава информация към ЦКР. Жалбоподателят е бил длъжник по договор за издаване на кредитна карта, сключен на 31.07.2007 г. между него и "Банка ДСК" ЕАД. Вземанията по посочения договор са цедирани на "Еос Матрикс" ЕАД на 21.10.2020 г., съгласно сключен договор с цедента "ОТП факторинг България" ЕАД. В качеството му на финансова институция по смисъла на чл. 3 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), дружеството е задължен субект по чл. 10, ал. 1, във вр. с чл. 4, ал. 1, т. 2 от цитираната по-горе Наредба. Съгласно чл. 10, ал. 1 от същата институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване.

В молбата си до администратора жалбоподателят изрично се е позовал на изтекла обща погасителна давност и е заявил, че няма да заплати доброволно задължението. Вярно е, че давността по см. на чл. 110 и сл. от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) не се прилага служебно (чл. 120 от ЗЗД), необходимо е изрично позоваване, за да се постигне желания ефект. Изричното позоваване обаче не е необходимо да бъде направено пред съд под формата на установителен иск или възражение. Достатъчно е да бъде заявено на кредитора недвусмислено, което е направено с горепосочената молба. Ефектът на релевираната претенция за давност се проявява към момента, в който са настъпили правните последици на погасителната давност, а не към момента на позоваването. Последното е процесуален способ за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок – в този смисъл са разрешените на Тълкувателно решение № 4/2012 г. по т. д. № 4/2012 г. на Върховния касационен съд. Вярно е също, че съгласно чл. 118 от ЗЗД изплащане на задължението след изтичане на давността не представлява недължимо платено. Последното обаче изцяло зависи от волята на длъжника, а жалбоподателят неколккратно изрично е заявил, че няма да плати доброволно задължението си, което счита за погасено по давност.

Това му волеизявление води до отпадане на единствената възможност вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква "е" от ОРЗД да продължи да обработва личните му данни. Тези му волеизявления са довели и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му - а именно, събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора "Еос Матрикс" ЕАД. За това именно изменение дружеството на основание чл. 10 от Наредбата следва да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за жалбоподателя. Отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в посочения регистър - а именно, осигуряване на данни за кредитната им задължнялост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението с характер на естествено задължение няма да бъде заплатено доброволно, очевидно, липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на жалбоподателя спрямо дружеството – така, в мотивите на решение № 12441/13.12.2023г. по адм. д. № 8782/2023г.

на Върховния административен съд.

Аналогично е и възприетото в решението от 07.12.2023г. на Съда на Европейския съюз по съединени дела С-26/22 и С-64/22, а именно: чл. 78, параграф 1 от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че решението по жалба, прието от надзорен орган, подлежи на пълен съдебен контрол; чл. 5, параграф 1, буква а) от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска практика на частни агенции за икономически справки, състояща се в съхраняване в техните собствени бази данни на информация от публичен регистър, отнасяща се до предоставянето на освобождаване от остатъка по задълженията в полза на физически лица, за да може да се дават сведения относно кредитоспособността на тези лица, през период, надвишаващ срока, през който данните се съхраняват в публичния регистър; чл. 17, параграф 1, буква в) от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че субектът на данните има право да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, когато възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 от този регламент и не са налице законови основания, които имат преимущество и по изключение могат да обосновават разглежданото обработване; чл. 17, параграф 1, буква г) от ОРЗД трябва да се тълкува в смисъл, че администраторът е длъжен да изтрие без ненужно забавяне личните данни, които са били обработени незаконосъобразно.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт на основание чл. 168 от АПК, съдът в настоящия състав намира, че отказът е издаден в установената форма от компетентен орган; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но отказът не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Администраторът на лични данни следва незабавно да прекрати обработването на тези на жалбоподателя, както и да преустанови отбелязването в ЦКР на вземането по договора за цесия от 21.10.2020г.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските по делото. Установява се от представения договор за правна помощ, че жалбоподателят е заплатил 500 евро – възнаграждение за адвокат. Към тази сума следва да бъде добавена и платената държавна такса за образуване на делото в размер на 5,11 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказа, обективиран в писмо изх. № OUT-2026-01271/31.03.2026г. на "ЕОС Матрикс" ЕАД, с ЕИК[ЕИК].

ИЗПРАЩА преписката на "Еос Матрикс" ЕАД, с ЕИК[ЕИК], за ново произнасяне в 7-дневен срок, със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА "Еос Матрикс" ЕАД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на В. А. К., с ЕГН [ЕГН], сумата 505,11 евро /петстотин и пет евро и единадесет цента/ - разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: